

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

САМОСТІЙНА СХІДНА ГАЛИЧИНА.

(Стаття надіслана з Європи.)

Теперішнє положення населення Сх. Галичини страшене. Польська шляхта дістала від капіталістичних держав мандат...

І тому не диво, що такі страшні умовини суспільного, економічного і політичного життя приволоють кожного із нас...

Капіталістичні держави знають тільки свої інтереси і як що вони і обіцяють що-небудь, то не з прихильності до працюючих мас...

Такий додумала галицька інтелігенція, і хоч сама вийшла зі селян та робітників, не має власного капіталу...

Такий додумала галицька інтелігенція, і хоч сама вийшла зі селян та робітників, не має власного капіталу...

Такий додумала галицька інтелігенція, і хоч сама вийшла зі селян та робітників, не має власного капіталу...

Такий додумала галицька інтелігенція, і хоч сама вийшла зі селян та робітників, не має власного капіталу...

Такий додумала галицька інтелігенція, і хоч сама вийшла зі селян та робітників, не має власного капіталу...

Лови повстала концепція самостійної Галичини. Ми вже бачили зразок самостійності й знаємо причини її мотилів сього строма...

До того розвій подій на Заході прямує іншим шляхом, як собі бажав галицька інтелігенція. Пригадайте лише зід французьких соціалістів в Турі, де більшість заявила ся за Комуністичний Ітернаціонал...

По великій імперіалістичній війні сріяльна революція не минула. І вона поширює ся. Соціальна революція в ціім світі — се клич усього революційного робітництва і селянства...

Одначе нам треба згадати, що визволене працюючих мас від капіталістичного визиску й гнету, се діло самих працюючих мас...

Нашим стремлінням е — рознести і розбити і зникнути шляхецьку Польщу, але не на те, щоби передати владу Петрушевичам і скомпромітованій інтелігенції, а на те, щоби перебрати владу в свої руки...

Ми мусимо рішучо поборювати ту брехню й облуду, яку ширить в своїм власнім інтересі галицька інтелігенція в своїх органах, в "Українському Вістнику", "Українському Голосі", "Батьківщині" і інших...

Лев Раднський.

* Автор статі говорить тут про перемиський "Укр. Голос", а не вінніпегський — Ред.

БІЛИЙ ТЕРОР В ФІНЛЯНДІ.

Ярке світло, на страхіття 1918 р. кидав затінений фініландсько-буржуазіею процес проти доктора (фініландської) робітничої газети "Суомен Тюоміе"...

Нас оскаржують, говорив на суді Тюомеа, в тім, що в маніфесті е, було б на нічим не оснований вислів: "після здавненя повстання почався в Фінляндії кривава безпощадна, не доопирана словами "чистка робітничої класи"...

Так виконувались розстріли по ціім краю. З Виборгу, на примір, Ансали; "Товпа червоних цивілів в числі 600 осіб, окружена жовнірами виводить ся з тюрми для розстрілу під стінами кріпости. По прибуттю до кріпостної стіни товпа ділять ся на три частки, котрі по черзі мають йти на край кріпостного рову...

Один буржуазний публіцист писав в той час: "Сейчас же після заняття Улеборга і Вази почав ся білий терор. На півночі Фінляндії арештовували всі дідки робітничого руху і більшість з них розстрілювано. Розстрілювано і полонених. Тисячі робітників ареш-

товано сейчас після заняття нових місцевостей. Причиною а решту була принадлежність до робітничих організацій; причиною розстрілу було занімає якогобудь урядового становища в робітників"...

Робітничій класі прийшло ся пережити в "передпокоях смерті" і концентраційних таборах страхіття, яких не можна описати. Протягом довгого часу мучили полонених в таборах голодом, холодом, нечистотою, браком воздуха, вошіма, хворобами, жорстоким поведенням і напруженням станом за свою судбу...

В виборгськїм концентраційнім таборі протягом трох тижнів одинокою поживаю а рештованих буди квасна капуста, вода і десятка гнилих оселедців. Від солених оселедців почалась величезна спрага, заспокоєне котрої викликало жорстокі болі в жолудку, в ногах, в ліці і у всім тілі.

Вся буржуазна преса нацьковувала німецьких і фініландських жовнірів до себе більшого озлобленя. Так, на примір "Ньє" з 6. мая 1918 року писала: "Народна армія домагаєт ся скорого і жорстокого суда над червоними зіврами. Дідки в селах домагають ся: "Правительство і сойм не повинні буті сентименталь-

ними у відношеню до революціонерів, не треба задармо тратити час на розбиранє їх справ і на суд над ними. Ми вже навчили ся бороти ся і если почуємо, що стануть церемонити ся з полоненими, то ми знайдемо дорогу до Гельсінфорсу"...

Консервативна англійська газета "Times" з 9. лютого 1919 року писала: "Після побіди Біловік почав бушувати так званий білий терор. Революціонери зістали винищені жорстокою, яка мимоволі заставляє нас думати, що Фінляндія більше ніж яка будь инша часть бушувї імперії (російської), являєть ся сходом, а не західним краєм"...

Фінляндська буржуазія, яка завжди істерично домагаєт ся законности, коли се її виглядо, однак сама після завлєня повстання не звернула найменшої уваги на законність а бо справедливості. Фінляндська "конституція" не знає "полєвих судів", сі суди не тільки назвичайно засуджували на розстріл, але не давали найменшої гарантії проти особистого насильства і особистої помсти. До послєднього часу в газетах появляють ся все нові докази про те, як "полєві суди" були використані в особистих інтересах.

Однимокм "законом" полєвих судів був слідуючий приказ начальника слідчої комісії, майора Амінова, прокураторам воєних судів: "Відносно кари оскарженим, то прошу Вас мати виду слідуючі догагання армії: Смертна кара повинна бути применена до всіх робітничих провідників, на чальників військових відділів, до воєних агітаторів, убійців, грабїжників і иншої сволочи."

Я вже після прокураторів і судійм достаточню доказів про те, що червоні були справедливими російського правительства і російських жовнірів. Звичайних червоноарміїців треба карати тяжко за державну зраду і за зраду краю"

По таким директивам і судили суди. Суд був простий і скорий. Воєний суд розбирав тоді до 60 справ за одну годину. 140 воєних судів розглянули 72.200 справ, а висхідний державний суд — поверх 27.000 апелій, і, зрозуміло, як там стояла справа з "правосуддєм"...

Робітничій класі прийшло ся пережити в "передпокоях смерті" і концентраційних таборах страхіття, яких не можна описати. Протягом довгого часу мучили полонених в таборах голодом, холодом, нечистотою, браком воздуха, вошіма, хворобами, жорстоким поведенням і напруженням станом за свою судбу...

В виборгськїм концентраційнім таборі протягом трох тижнів одинокою поживаю а рештованих буди квасна капуста, вода і десятка гнилих оселедців. Від солених оселедців почалась величезна спрага, заспокоєне котрої викликало жорстокі болі в жолудку, в ногах, в ліці і у всім тілі.

Вся буржуазна преса нацьковувала німецьких і фініландських жовнірів до себе більшого озлобленя. Так, на примір "Ньє" з 6. мая 1918 року писала: "Народна армія домагаєт ся скорого і жорстокого суда над червоними зіврами. Дідки в селах домагають ся: "Правительство і сойм не повинні буті сентименталь-

Буржуазна газета "Etelä Suomen Sanomat" з 20. червня 1918 р. писала про положенє в концентраційнім таборі в Лакті: "Весь табор обведений колючим дротом. На брамі і в инших місцях стоять кулемети, котрі на случай потреби є готові для "чистки". Товпа а рештантів представляє з себе страшну картину, яку люди тільки можуть з себе представляти. Молоді, в свій час сильні люди з виснаженя не можуть підняти ся. Часть з них так спухла, що шкіра у многих місцях потрескала, инші же стоять зовсім бліді, так худі, що всі кости видно. Після звідомленя лікаря, 600 осіб мучать ся від голодової пропасниці. На нарах лежить чоловік з пожовквим лицем. Віспа? Не знаю. Але кінець його близький. Обходженє ся з арештантами найбільш недолєжське. За найменшу провинну бють на так званий "лавці мучеників". Роздвішлись, провинивший ся лягає долїнцєм на лавку і дістає 10—20 ударів нагаєм, на котрім повязані гудзи, або гарпанником"...

Про положенє в концентраційнім таборі в Екенесі є навіть офіційальний звіт буржуазного професора Тігерштеда, котрий доносить: "В концентраційнім таборі за тиждєн умирало до 43 осіб на 1.000. Смертність арештованих побільшаєть ся систематично з дня на день, хотїя люди, що є в таборах, по своєму віку дають найбільший процент смертних случаїв."

З 1.347 осіб тільки 337, т. є. 25 процент умерло в шпиталі, а решта умерла на нарах в почєкальнях шпиталю."

Застїплена ненавистю "культурна" фініландська буржуазія хотїла вєсти знова торговлю рабами, подібну до торговлі Нєграми в Америці. Був виданий навіть окремий закон для вимини оставших ся живих робітників за погнїй на полє з Німєччини (!). Ухвалений в соймі 16. червня 1918 року спеціальний "закон" звучав: "Засуджені найменше на три роки каторжної праці злочинці після ухвали сената можуть бути вислані за границі Фінляндії в назначену сенатом країну для відбуганя кари. На случай, коли би арештант вернув ізза границі невідбуганя повного рєчиння каторжної праці, то час проведений ним на роботі не буде зачислений в рєчєницє кари"...

Дальше маніфест заключав правдиву критику панів соціал-демократів, котрі на початку горожанської війни лишили робітничу класу на милость судьби, вони сховали ся на час війни і тільки після її закінчення виступили "вєстидати" робітників, називаючи полонених бунтівниками і кримінальними злочинцями. Сі панове мовчали в той час, коли в краю бушував класовий терор, якого світ еше не бачив до сєго часу. Не треба забувати, що революційні суди червоних не засудили ні одного полоненого бїлогвардійця на розстріл, так що оскаржуванє про "червоний терор" відпадає само собою. Панове соціалісти не нашли ні одного слова оборони для червоних, але за є народної власті в Фінляндії вони істерично виступили в обороні буржуазії. Як тепер виявилось, сі панове не тільки не виступили в обороні полонених, але вони еше спекулювали на жертвах білого терору, під видом освободженя а рештованих "червоних" домагаючи освободженя дійсних злочинців, припадкою попавших в тюрму з рядів білогвардійців.

Закінчуючи душу роздираючий протокол страхіття білого терору в Фінляндії, приєдєть ся лише зконстатувати: — так було, так воно є тепер і так буде у всіх краях, де буржуазія владєт ся зломити повстанших робітників.

Досвід Колчака, Дєйкіна, Юденича, "бацька" Балаховича, отамана Семенова і инших не дають нам права сказати, що російська буржуазія визначаєт ся більшою "гуманністї" чим фініландська або угорська. Н. Гагєль.

ВІЩЕ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ МОЛОДІ У ЛЬВОВІ.

Львівський "Вперед" доносить:

Дня 11. червня відбуло ся в салі робітничого товариства "Праця" у Львові публічне віще соціалістичної молоді. Було се перше віще, на якому стрїнула ся соціалістична мо-

лодь без ріжної національностї. Віще було скликанє під кличем: "Проч з націоналізмом і клерикалізмом!" Були два реферати. Перший докладчик в обширному рефераті представив сучасне положенє Польщі, яка їде саїпо на паску Франції і належить до найчорнішої реакції. Далі напитував рідимий імперіалїзм П.П.С., яка стала неробітничою партією і пішла рука в руку з польською і французькою буржуазією і тим доказала, що з визволенєм робітничої класи нічого спільного не має. І тому не диво, що ZPMS. (Związek polskiej młodzieży socjalistycznej) зїрвав з П.П.С. і старєть ся вєсти працю незалежно, звертаючи перєдосім голову увагу на молодєчих робітників. Згадав рївнож про причини, чому акадємічна молюдь стоїть оторєнь від робітничого руху, а ті причини є: воєнна деморалїзація, пієнство і отаманство. Реферат свій закінчив словами: Молодь, що працює фізично і духово, мусить стати авангардою робітничого революційного руху і мусить усунути суспільну аномалію. І тому молюдь українська, польська і жидівська повинні наїти за всєку ціну п'янтформу для спільної праці в хосєн ітернаціонального робітничого руху.

Другий докладчик говорив про організацію молоді незалежно від політичних так зв. соціалістичних партій, бо ті до тепер, творячи один фронт із своєю буржуазією, не мали часу і охоти занїти ся тисячами молодєчих робітників, які тепер творять сіру безпросвітну масу, бо ними нема кому занїти ся. Тому на думку докладчика, організація молоді повинна носити характер абсолютно міжнародний, бо тільки тоді зможуть зїйти ся соціалісти Жиди, Поляки і Українці для спільної праці. Цьєй організації: освідомленє робітника і студента для побіди соціалізму, се є побіди революційного пролетаріату цілого світа. Найближшї завданя; організувати молодєчих робітників, бо таких організацій, як уже було сказано, нема; вєсти соціалістичну роботу між молодю гімназіальною і університетською.

Така думка і плани ініціаторів. Дискусія, яка прибрала пристрасні форми, виявила великі ріжністі в поглядах учасників зборів. Були і язикові дискусії, викликані П.П.С. По промові Українця, члєни П.П.С. зажадали перекладу промови. Та за се дістали порядку відправу. Взагалі на адресу П.П.С., якої члєни явно і провокаційно виступали з цілю розбити сих перших дієно соціалістичних зборів, силани ся неприхильні епітети. З польської сторони виступили Скаляк і Ружицькі, які старали ся доказати, що се не прийшов час до спільної праці і вони заявили ся тільки за контактом ("з дефєнзивною ДОГ." — хтось злобно додав з авдіторії) з соціалістами других націй.

Соціалісти України, признали потребу і заявили ся за створєнєм такої організації. Се також признала більшість зборів.

До вибору заряду не прийшло, бо ініціатори перед скликанєм зборів не встїгли порозумїти ся що до складу, тому збори передали ініціативному комітєтові заряд до найбільших зборів.

Бурдїв збори закінчили ся відданєм пошани політичним звязям і ухвалєнєм резолюції в справі їх негайного звільненя. Учасник.

Товариші! Все і вєсїи старайте ся поширювати свою робітничу газету "Укр. Робітничі Вісті".